

Jup sa bezradne pozrel na Vicky. Jeho sester-
nica sa však zmohla len na pokrčenie plecami.

„Ako dlho ste už tu?“ spýtal sa Jupiter.

„Asi od piatej dnes popoludní,“ uštipačne od-
vetila žena.

Zrazu sa v izbe, zariadenej takisto ako tá Jupova a Vickina, zošerilo.

„Aha!“ Vicky ukázala na plynové lampy, ktorých plamene sa začali zmenšovať, až kým celkom nevyhasli. Štvorica návštevníkov zostala v úplnej tme.

„Otis, zapalovač!“ netrpezlivo sa ozvala žena.

„Už ho hľadám, Rosi,“ ubezpečil ju chvatne muž. Ozvalo sa kliknutie a izbu aspoň trochu osvetlil slabý plamienok.

Chlap zrazu vykrikol a pustil zapalovač z ruky. Plameň zhasol, ale lúč svetla v izbe zostal. Prichádzal z prázdnej postele, na ktorej niekto sedel.

Jupiter a Vicky zostali stáť ako prikovaní. Pohľad na dvoch duchov ich zhyponotizoval. Nedomohli sa od nich odtrhnúť zrak.

Mohutný Otis sa vrhol k Rosiným kolenám a objal ju okolo krku.

„Pusti ma, nemôžem sa nadýchnuť!“ dychčala a nariekala žena.

